

28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Γράφει ο Ιωάννης Μ. Ασλανίδης

Σήμερα, σύσσωμος ο Ελληνισμός εορτάζει την 81η επέτειο της 28ης Οκτωβρίου του 1940. Σήμερα μετά από 81 χρόνια το Ελληνικό Έθνος ξαναζω-ντανεύει και ξαναζεί την αλησμόνητη εποχή του 1940-41.

Αντάξιοι απόγονοι των αρχαίων Ελλήνων, οι νεότεροι Έλληνες, κληρο-νόμοι ευλαβείς της Ιεράς παρακαταθήκης και των μεγάλων υποθηκών των, ευ-γνωμόνως κάθε επέτειο συγκεντρώνονται εις τον οίκον του Θεού, και στη συ-νέχεια παρακολουθούν παρέλαση των Ε.Δ. για να αποτίσουν με τον τρόπο αυτό φόρον τιμής προς όλους τους επωνύμους και ανωνύμους Ήρωας μας του έπους του '40.

Η Ελλάς μετά την υπογραφή της συνθήκης της Λοζάνης τον Ιούλιο του 1923, επεδώθη εις την οργάνωση και ανόρθωση της χώρας εκ των ερειπίων, τα οποία επισωρεύτηκαν επ' αυτής μετά τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο και την Μικρασιατική εκστρατεία. Επίσης η Ελλάς επιθυμούσα να ζήσει εν ειρήνη απε-ρίσπαστος, χάραξε εξωτερική πολιτική αποσκοπούσα στην εκκαθάριση των διαφορών μετά των γειτόνων και δια διαφόρων Συμφωνιών επέτυχε την κατο-χύρωση των καλών σχέσεων.

Εν τω μεταξύ από της 25ης Οκτωβρίου του 1936, έχει δημιουργηθεί ο Άξων Βερολίνου – Ρώμης, ο οποίος χρησιμοποιών ως κύρια μέσα αφ' ενός μεν την απειλή της πολεμικής ισχύος, αφ' ετέρου δε με υποσχέσεις πλουσίων εδα-φικών ανταλλαγμάτων, άσκησε έλξη επί πολλών Ευρωπαϊκών κρατών όπως Ουγγαρίας, Βουλγαρίας, Ρουμανίας, κ.λπ.

Η Ιταλία προς επίτευξη των επιδιώξεών της (Βαλκάνια – Μεσόγειος), κα-τέλαβε την 7ην Απριλίου του 1939 την Αλβανία μετά από μικρά αντίσταση των στρατευμάτων του Βασιλέως Ζώγου.

Την 10ην Ιουνίου του 1940 η Ιταλία κήρυξε τον πόλεμο κατά της Αγγλίας. Από τότε αρχίζει και την προσπάθεια εξεύρεσης δικαιολογιών και αφορμών για

επίθεση εναντίον μας.

Οι προκλήσεις της φασιστικής Ιταλίας έγιναν πιο συχνές. Τα Ιταλικά αεροσκάφη παραβιάζουν σχεδόν καθημερινά τον ελληνικό εναέριο χώρο. Αποκορύφωμα αυτών ήτο, ο άνανδρος τορπιλισμός από Ιταλικό υποβρύχιο την 15η Αυγούστου του 1940, του εύδρομου «ΕΛΛΗ», το οποίο ευρίσκετο στον όρμο της νήσου ΤΗΝΟΥ προς απόδοση τιμών λόγω της επετείου της Εορτής της Θεομήτορος.

Το Φθινόπωρο του 1940, η προοπτική της Ιστορίας, ήταν όσο ποτέ άλλοτε ζοφερή. Οι λαοί της Ευρώπης είχαν υποδουλωθεί ή ήταν έτοιμοι να υποκύψουν στο φάσγανο (ξίφος) της ακράτητης βίας. Η Γερμανία σάρωνε τα σύνορα των ηπειρωτικών επικρατειών, προχωρούσε στην κοσμοϊστορική εγκαθίδρυση, καινούργιας εποχής, σφραγισμένης από το μεγαλείο του Γερμανικού λαού και του εμπνευσμένου αρχηγού του.

Είναι και σήμερα απορίας άξιον, όσα οδήγησαν την ανθρωπότητα προς την αλλοφροσύνη εκείνη και είναι τραγικό δίδαγμα, η ολέθρια συνέπεια της αβελτηρίας των Δυτικοευρωπαϊκών τότε κυβερνήσεων, της ηθικής ανοχής και της πολιτικής μυωπίας, αντίκρυ στον ανερχόμενο εθνικοσοσιαλισμό παρά τις διακηρυγμένες από τον ίδιο τον αρχηγό των, εγκληματικές προθέσεις του. Η τότε ψύχωση του Αντικομμουνισμού στην Ευρώπη του μεσοπολέμου, παρέχει ίσως εξήγηση, πως έγινε ώστε και πολύπειροι πολιτικοί της Αγγλίας αφέθηκαν να βαυκαλιστούν από την έωλη γνώμη ότι η εθνικοσοσιαλιστική Γερμανία θα ήταν προπάντων προπύργιο ή ακόμη και ανέξοδο στράτευμα στην υπηρεσία του Αντικομμουνισμού.

Στην ζοφερότατη αυτή ατμόσφαιρα της Ιστορίας σήμανε η ώρα της μεγάλης δοκιμασίας του ελληνικού λαού.

Την 3η πρωινή ώρα της 28ης Οκτωβρίου, το τηλεσίγγραφο που προσκόμισε ο πρέσβης της φασιστικής Ιταλίας ΓΚΡΑΤΣΙ, επισκεφθείς τον πρωθυπουργό της Ελλάδος Ιωάννη Μεταξά εις την οικία του, ήταν λιτό και ξεκάθαρο, η φασιστική Ιταλία ζητούσε «Γην και Ύδωρ», τότε ο πρωθυπουργός απάντησε

ΟΧΙ εκφράζοντας απόλυτα την αταλάντευτη βούληση του Ελληνικού λαού, σύμφωνα με τις υπαγορεύσεις της ηθικής κληρονομιάς, μεστή από ηρωικές αρνήσεις υποταγής.

Η επίθεση των Ιταλικών στρατευμάτων άρχισε την αυγή της 28ης Οκτωβρίου 1940 σε δύο μέτωπα, ΗΠΕΙΡΟΥ και ΠΙΝΔΟΥ. Σχέδιο των Ιταλών ήταν να ξεχυθούν στην πεδιάδα της Θεσσαλίας μέχρι το Αιγαίο, να αποκόψουν την Ελλάδα στα δύο και έτσι να ματαιώσουν την Γενική Επιστράτευση της. Το Ελληνικό σχέδιο προέβλεπε αρχικά άμυνα επί των παραμεθορίων οχυρωμένων περιοχών και στην συνέχεια μετά την ολοκλήρωση της Γενικής Επιστρατεύσεως την έναρξη επιθετικών επιχειρήσεων.

Και όμως, αντίκρυ στην απρόκλητη επιδρομή του εχθρού, σφυρηλατήθηκε ακαριαία η εθνική ομοψυχία των Ελλήνων. Αποδείχτηκε τότε ο Ελληνικός λαός ηθικά βαθύπλουτος και πολιτικά υπερώριμος, φάνηκε ανενδοίαστος να εκπληρώσει ακέραια το ηθικό χρέος του ως λαός προικισμένος με τα πρωτοτόκια της ελευθερίας, να προασπιστεί δηλαδή την εθνική ελευθερία του μέχρις εσχάτων και παράλληλα την πολιτική ελευθερία όλων των λαών της οικουμένης.

Το θαύμα έγινε, το Ελληνικό Σχέδιο επιχειρήσεων επέτυχε, και από τις 14 Νοεμβρίου 1940 άρχισε η προέλαση του Ελληνικού Στρατού ο οποίος κατόρθωσε μέχρι τα μέσα Μαρτίου 1941 να φθάσει βαθιά μέσα στην Βόρειο Ήπειρο και να καταλάβει περιοχές, σφραγισμένες με την παρουσία Ελλήνων από αιώνες. Η νίκη έστεψε τα Ελληνικά όπλα στον πολυαίματο αλλά δίκαιο αγώνα των Ελλήνων. Ο Ελληνικός λαός ανέπνευσε και μαζί του ανέπνευσαν οι λαοί και των άλλων χωρών της Ευρώπης.

Ενώ, είχε παύσει να μαίνεται η θύελλα του πολέμου στην Βόρεια Ήπειρο, άλλα σύννεφα συσσωρεύονται πυκνά στον ελληνικό ουρανό και προμηνύουν την έκσπαση νέας καταιγίδας.

Η απρόβλεπτη για τον Άξονα εξέλιξη του Ελληνο-Ιταλικού πολέμου, απέτέλεσε μεγάλο κώλυμα στην πραγματοποίηση της αποφάσεως του ΧΙΤΛΕΡ

για να εκστρατεύσει κατά της Σοβιετικής Ενώσεως. Έτσι, αποφασίστηκε η ταυτόχρονη επίθεση των Γερμανών από το έδαφος της Συμμάχου των, Βουλγαρίας εναντίον της Ελλάδος και της Γιουγκοσλαβίας.

Η επίθεση της 12ης Γερμανικής Στρατιάς εναντίον της Ελλάδος άρχισε την 05:15 ώρα, της 6ης Απριλίου του 1941, χωρίς ούτε καν να τηρηθούν οι συνήθεις διπλωματικές διαδικασίες.

Τα Ελληνικά Στρατεύματα της Ε/Β μεθορίου προέβαλαν πείσμονα αντίσταση, παρά την συντριπτική υπεροχή των Γερμανών, αναγκασθέντα την 9η Απριλίου να συνθηκολογήσουν όταν έγινε πλέον η διάσπαση του Γιουγκοσλαβικού μετώπου και τα Γερμανικά στρατεύματα δια της κοιλάδας του Αξιού ποταμού εισήρχοντο εις την Θεσσαλονίκη.

Η κατάληψη της Ελλάδας από τα Γερμανικά στρατεύματα ολοκληρώθηκε την 31η Μαΐου του 1941 με την κατάληψη και της νήσου Κρήτης.

Βαρύτατο ήταν το τίμημα του Ελληνο-Ιταλικού πολέμου και της Γερμανικής εισβολής τα έτη 1940-1941. Ο πόλεμος αυτός στοίχισε την ζωή και τον ακρωτηριασμό χιλιάδων ατόμων.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ελέχθησαν πολλά Ηρωικά και διθυραμβικά για την Ελλάδα από τους τότε ισχυρούς του κόσμου (ΧΙΤΛΕΡ ΤΣΩΡΤΣΙΛ – ΝΤΕ ΓΚΩΛ – ΡΟΥΣΒΕΛΤ – Ρ.Σ. ΜΟΣΧΑΣ κ.λπ). Αλλά δυστυχώς ό,τι ο Έλλην Μαχητής κέρδισε στο πεδίο της Μάχης χάθηκαν στις πολιτικές τράπεζες των διαπραγματεύσεων

Εορτάζοντας σήμερα την 81η επέτειο της εποποιίας του '40, ας αποτίσουμε ελάχιστο φόρο τιμής και ευγνωμοσύνης στους νεκρούς ήρωες.

Η θυσία τους ας γίνει κάποτε για εμάς χρέος ενότητας και προσήλωσης στα ιδανικά της Ελευθερίας και της Δημοκρατίας.

Βαρύτατες οι υποχρεώσεις μας έναντι αυτής της ανεκτίμητης Εθνικής

κληρονομιάς. Ιδιαίτερα η νέα γενιά, η ελπίδα του ΑΥΡΙΟ, πρέπει να ενστερνισθεί τα διδάγματα της εποποιίας του '40, και να αντιληφθεί ότι μόνο με την Εθνική ενότητα, την Ιστορική μνήμη του λαού μας και το δημοκρατικό πολίτευμα θα διαφυλάξουμε αυτήν την ιερή πατρίδα.

Τέλος, ας ευυχώσονται οι ερχόμενες γενεές να έχουν την εθνική και πολιτική Ελευθερία χωρίς την φρίκη του πολέμου, να υπάρξουν όμως αξίες της Ειρήνης, που θα κρατήσουν προπάντων υψηλά την ηθική στάθμη του βίου των Ελλήνων.

Ιωάννης Μ. Ασλανίδης

Αντγος ε. α.

Επίτιμος Διοικητής ΣΣΕ